

พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาล
ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

The Traveling Behavior of Oceania Tourists during
the Low Season in Phuket

วัชรินทร์ เกิดทรัพย์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ภูเก็ต

โทร. 089-587-7803, E-mail: wakead@rpu.ac.th

Watcharin Keadsap

Department of Tourism Industry, Faculty of Business Administration,

Rajapruk University, Phuket Center

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบ พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวน 379 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi-Square test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1) พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อน รูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบเป็นแหล่งธรรมชาติ เดินทางมาครบครัน งบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทาง 20,000 – 30,000 บาท ระยะเวลาในการเดินทาง 7 – 17 วัน การเดินทางสูงสุด 120 วัน ระยะเวลาในการเดินทางเฉลี่ย 11.88 วัน และต้องการเดินทางกลับมาใช้บริการอีกครั้งในจังหวัดภูเก็ต
- 2) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มโอเชียเนีย พบว่า (1) เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง และด้านระยะเวลาในการเดินทาง (2) อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด และด้านระยะเวลาในการเดินทาง (3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด และด้านระยะเวลาในการเดินทาง (4) ภูมิสำเนา มีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว และด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด

3) นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับด้านความดึงดูดใจ ด้านที่พัก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความสามารถในการเข้าถึง ตามลำดับ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว

Abstract

The objective of this research was to study and compare the traveling behavior of Oceania tourists during the low season in Phuket. The samples were 379 people of Oceania tourists who traveled to Phuket during the low season. The questionnaire was used to collect data. The statistics used to analyze data by frequency, percentage, mean, standard deviation, and Chi-Square test. The research results were as following;

1) The study result on traveling behavior of Oceania tourists during the low season in Phuket revealed that the traveling purpose was for relaxing. The style or type of the favorite tourist attraction was a natural source and traveling with family. The budget (approximately) for the trip was 20,000 - 30,000 Baht. The traveling duration was 7 - 17 days, with a maximum traveling duration of 120 days, an average traveling duration of 11.88 days. Additionally, the tourists would like to return to Phuket again.

2) The comparison result on traveling behavior of Oceania tourists during the low season in Phuket found that (1) Gender was related to the traveling behavior in style or type of traveling, the accompanied person, and the traveling duration. (2) Age, Marital status, and Occupation were related to the traveling behavior in traveling purpose, the style or type of traveling, the accompanied person, the budget (approximately) for the trip, and the traveling duration. (3) Average monthly income was correlated with the traveling behavior in style or type of traveling, the accompanied person, the budget (approximately) for the trip, and the traveling duration. (4) Nationality was related to the traveling behavior in traveling purpose, the style or type of traveling, and the budget (approximately) for the trip.

3) The Oceania tourists featured on a high level of traveling in all aspects. Especially, the Oceania tourists emphasis greatly on attraction, accommodation, activity, amenity, and accessibility respectively.

Keywords: Traveling behavior, Oceania tourists, Low season

บทนำ

การท่องเที่ยวสามารถทำให้ประเทศไทยมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้นและการท่องเที่ยวก็ยังมีส่วนสำคัญในการเป็นตัวกลางในการประชาสัมพันธ์ให้ทั้งโลกได้รู้จักประเทศไทยในอีกหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่อาจจะแตกต่างไปจากชนชาติอื่น ๆ บนโลกนี้ เพื่อเป็นแหล่งดึงดูดใจให้คนเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น และนำมาซึ่งรายได้เข้าสู่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่องต่อไป ในประเทศไทยมีหลายจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงมากมาย เช่น จังหวัดในภาคเหนือก็จะมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นภูเขา ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่น อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย เป็นต้น ส่วนจังหวัดในภาคใต้ก็จะมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เกาะ และหมู่เกาะ ได้แก่ หมู่เกาะสิมิลันและหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ และเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตที่มีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวมาก เพราะมีหาดทรายที่สวยงาม น้ำทะเลใส เช่น หาดป่าตอง แหลมพรหมเทพ หาดกะตะ หาดกะรน เกาะไม้ท่อน เป็นต้น และจากที่กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559: ออนไลน์) ได้สรุปสถานการณ์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในปี 2558 พบว่า มีนักท่องเที่ยวจำนวน 29,881,091 คน ขยายตัวร้อยละ 20.44 จากปีที่ผ่านมา และจากจำนวนนักท่องเที่ยวในระหว่าง ปี 2555 – 2558 พบว่านักท่องเที่ยวในเดือนมีนาคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นใน ปี 2557 ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ภายในประเทศ สำหรับการเติบโตของนักท่องเที่ยวในปี 2558 เป็นผลจากการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจากเกือบทุกภูมิภาค โดยภูมิภาคที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด คือ เอเชียตะวันออก ขยายตัวร้อยละ 30.67 จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในหลายประเทศโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวฮ่องกง และจีน ที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 38.51 และ 71.14 สำหรับภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราลดลงมา ได้แก่ ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ อเมริกา แอฟริกา และโอเชียเนีย ตามลำดับ ทั้งนี้เฉพาะนักท่องเที่ยวภูมิภาคยุโรปเท่านั้นที่ลดลงร้อยละ 8.65 โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวรัสเซียที่ลดลงถึงร้อยละ 44.97 ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวยุโรปและรัสเซียเริ่มลดลง แต่มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง เอเชียใต้ อเมริกา แอฟริกา และโอเชียเนีย ในปี 2558 ช่วง High Season มีจำนวนนักท่องเที่ยวแตกต่างจากช่วง Low Season จำนวน 8,260,071 คน โดยมีร้อยละ 76.41 และกลุ่มโอเชียเนีย มีความ

แตกต่างกันระหว่างช่วง High Season มีจำนวนนักท่องเที่ยวแตกต่างจากช่วง Low Season จำนวน 324,205 คน คิดเป็นร้อยละ 106.13

กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียเป็นกลุ่มที่น่าสนใจมากแต่มีผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมอาจจะไม่คุ้นเคยกับกลุ่มนี้มากนัก ซึ่งทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนีย (Australia and Oceania) เป็นทวีปที่เล็กที่สุดของโลก มีลักษณะเป็นเกาะตั้งอยู่ในซีกโลกใต้เชื่อกันว่าเป็นทวีปที่มีความเก่าแก่มาก แต่ถูกค้นพบหลังสุดทวีปนี้ได้รับสมญานามว่า ทวีปเกาะ เนื่องจากเป็นดินแดนที่ประกอบไปด้วยเกาะขนาดใหญ่ ได้แก่ ประเทศเครือรัฐออสเตรเลีย (Commonwealth of Australia) ประเทศนิวซีแลนด์ (New Zealand) และหมู่เกาะต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศบนเกาะเล็ก ๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิกเช่น เครือรัฐออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี หมู่เกาะโซโลมอน สาธารณรัฐฟีจี สาธารณรัฐวานูอาตู สาธารณรัฐคิริบาส (คิริบาส) รัฐเอกราชซามัว รัฐเอกราชตองกา สหพันธรัฐไมโครนีเชีย สาธารณรัฐปาเลา สาธารณรัฐหมู่เกาะมาร์แชลล์ ตูวาลู สาธารณรัฐนาอูรู (ธีระ นุชเปี่ยม และคณะ, 2551: 47-48) พลเมืองส่วนใหญ่มีเชื้อสายอังกฤษเพราะประเทศออสเตรเลียกว้างใหญ่มีพลเมืองน้อยในอดีต จึงเปิดรับพลเมืองจากประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะชาวยุโรปและอเมริกาเข้าไปอยู่อาศัยและโอนสัญชาติไปเป็นพลเมืองของออสเตรเลียได้ จึงทำให้ผู้คนจากทุกสารทิศหลั่งไหลไปทำมาหากินอยู่ในออสเตรเลียเป็นจำนวนมาก ทำให้เศรษฐกิจของออสเตรเลียพัฒนารุดหน้ามาสู่ระดับแนวหน้า จากการที่เศรษฐกิจของออสเตรเลียเติบโตอย่างมาก ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ จากทางยุโรปและอเมริกาได้ใช้ประเทศออสเตรเลียเป็นฐานทางการดำเนินธุรกิจที่ครอบคลุมภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (APAC) จึงกลายเป็นเขตเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ในฤดูหนาวของทวีปยุโรปอยู่ในช่วงเดือนตุลาคม – มีนาคม หรือช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) จะมีชาวยุโรปจำนวนมากเดินทางไปเยี่ยมญาติที่ประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ และในขณะเดียวกันช่วงฤดูหนาวของประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ อยู่ในช่วงพฤษภาคม – สิงหาคม หรือช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) ก็จะมีพลเมืองต้องการไปเยี่ยมญาติในประเทศยุโรปเช่นกัน และเป็นความโชคดีของประเทศไทย ที่มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมคืออยู่ระหว่างยุโรปและกลุ่มประเทศโอเชียเนีย และอากาศประเทศไทยที่ร้อนทั้งปี และมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย จึงทำให้นักท่องเที่ยวระหว่าง 2 ทวีปมักจะใช้ประเทศไทยเป็นที่พักเปลี่ยนเครื่องในการเดินทางเพื่อไปเยี่ยมญาติ ในลักษณะของการแวะพักท่องเที่ยว (Stop Over) แทนที่จะเดินทางมาแล้วต่อเครื่องบินต่อไปในทันที (Ihotelmarketer, 2012: ออนไลน์) จึงเป็นโอกาสดีที่ผู้ประกอบการโรงแรมควรใส่ใจและทำการตลาดต่อกลุ่มเป้าหมายกลุ่มโอเชียเนียให้ดีที่สุดเพื่อเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นทั้งปีไม่เฉพาะช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวเท่านั้น ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับนักการตลาดของธุรกิจโรงแรมก็ต้องเรียนรู้ถึงพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย

จังหวัดภูเก็ตเป็นชื่อที่ทุกคนเพิ่งรู้จัก เพราะก่อนหน้านี้เมืองภูเก็ตรู้จักในนามเมืองถลาง ซึ่งเป็นเมืองที่อุดมไปด้วยแร่ดีบุก เกาะภูเก็ตในสมัยกรุงธนบุรีในระยะแรกนั้น คงจะเป็นชุมชนขนาดเล็กอยู่กันเป็นกลุ่ม ๆ ทำมาหากินด้วยการค้าแร่ดีบุก ทำนา ทำไร่ ขึ้นอยู่กับเมืองถลาง ในสมัยรัชกาลที่ 5 กิจการเหมืองแร่ดีบุกได้ขยายพื้นที่ทำเหมืองแร่ดีบุกมาตามลำน้ำคลองบางใหญ่ ผ่านหมู่บ้านสามกองเข้าสู่บ้านทุ่งคา และย้ายที่ทำการเมืองภูเก็ตมาที่ทุ่งคา ความเจริญได้ย้ายมาสู่บ้านทุ่งคาตั้งแต่บัดนั้นสืบมา (ฤดี ภูมิภูถาวร, 2550: 58) และธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตมักจะมีนักท่องเที่ยวมากโดยเฉพาะชาวยุโรป ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว หรือ High Season ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – เดือนเมษายน แต่เมื่อนอกฤดูกาลท่องเที่ยวของประเทศแถบยุโรปหรือเรียกอีกอย่างว่า Low Season ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม นักท่องเที่ยวชาวยุโรปน้อยลงมากจึงทำให้หลายโรงแรมประสบปัญหาไม่มีลูกค้าในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว จึงต้องมีการลดราคาอย่างมากเพื่อเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตต้องคำนึงถึงกลุ่มลูกค้าใหม่ซึ่งเป็นลูกค้าซีกโลกใต้ได้แก่ นักท่องเที่ยวในกลุ่มโอเชียเนีย (Oceania) ให้เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว

เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมสามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดภูเก็ตมากกว่ารายได้อื่น ๆ ดังนั้นจึงควรเร่งรณรงค์ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดนี้เพื่อสนับสนุนและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและใช้จ่ายในจังหวัดให้มากขึ้น ในอดีตนักธุรกิจโรงแรมอาจจะมุ่งเน้นแต่นักท่องเที่ยวชาวยุโรป เพราะมีกำลังในการใช้จ่ายท่องเที่ยวมาก แต่สามารถผลักดันให้มีการท่องเที่ยวได้เฉพาะในฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) ในช่วงเดือนพฤศจิกายน – เดือนเมษายนเท่านั้น แต่ในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) ที่มีระยะตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม กลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรปไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้มากเท่าที่ควร ดังนั้นธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตจึงเกิดสถานะขาดรายได้ในช่วงนี้ จึงมีการแก้ไขปัญหาโดยการให้พนักงานโรงแรมลาโดยไม่จ่ายค่าจ้าง (leave without pay) ในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ซึ่งไม่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ดีและได้ตรงประเด็นนัก ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตควรมองหากลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ เช่น กลุ่มโอเชียเนีย ซึ่งมีประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรปและอังกฤษ มีกำลังจ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน แต่พักอาศัยอยู่ในโซนประเทศที่มีฤดูกาลแตกต่างจากยุโรป สนับสนุนและผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวมาจังหวัดภูเก็ตมากขึ้นในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) ให้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตของกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ระหว่างเดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม ในปี 2557 จำนวนทั้งสิ้น 25,000 คน (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2557: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวน 379 คน พิจารณาจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม ร้อยละ .05 โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรอิสระ (independent variable) เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิสำเนา และตัวแปรตาม (dependent variable) เป็นพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาล ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว รูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด ระยะเวลาในการเดินทาง ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวซ้ำ และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย โดยแบ่งตามองค์ประกอบ 5 A ได้แก่ ความดึงดูดใจ ความสามารถในการเข้าถึง ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย 1) ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) 2) ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และ 3) ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนำมาใช้เป็นข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถาม และนำร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาดูตรวจวิชาการ แก้ไข เสนอแนะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม และความถูกต้องของแบบสอบถาม โดยมีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา และร่วมกับชาวต่างชาติในกลุ่มโอเชียเนีย (ประเทศออสเตรเลีย) ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือและหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วคำนวณหาความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach Coefficient Alfa) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.89

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และการจัดลำดับ (ranking) ส่วนการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกลุ่มโอเชียเนีย จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ Chi-Square test

ผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ตั้งแต่ 40 – 49 ปี มีสถานภาพโสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 21,601 – 36,000 บาท (601 – 1,000 USD) และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศออสเตรเลีย

2. พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ซึ่งส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว คือ พักผ่อน รูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบเป็นแหล่งธรรมชาติ เดินทางมาครบครอบครัว งบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทาง 20,000 – 30,000 บาท ระยะเวลาในการเดินทาง 7 – 17 วัน โดยมีระยะเวลาในการเดินทางสูงสุด 120 วัน ต่ำสุด 2 วัน และระยะเวลาในการเดินทางเฉลี่ย 11.88 วัน และนักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางกลับมาใช้บริการอีกครั้งในจังหวัดภูเก็ต

3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย สรุปได้ดังนี้

3.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง และด้านระยะเวลาในการเดินทาง

3.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทางและ ด้านระยะเวลาในการเดินทาง

3.3 สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทางและด้านระยะเวลาในการเดินทาง

3.4 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทาง และด้านระยะเวลาในการเดินทาง

3.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทางและด้านระยะเวลาในการเดินทาง

3.6 ภูมิสำเนา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยว และด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทาง

4. ทศนคติและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณารายด้านมีทัศนคติลำดับแรก คือ ด้านความดึงดูดใจในส่วนของทิวทัศน์หรือทัศนียภาพธรรมชาติสวยงาม รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการเข้าถึงในส่วนของมีระบบขนส่งเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ ด้านที่พักในส่วนของจำนวนที่พักในจังหวัดภูเก็ตมีเพียงพอ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในส่วนของมีร้านอาหารและเครื่องดื่มเพียงพอและราคาเหมาะสม และลำดับสุดท้าย คือ ด้านกิจกรรม ในส่วนของมีกิจกรรม ชีซัง เดินป่า ล่องแก่ง งานรื่นเริงที่หลากหลายและเพียงพอในจังหวัดภูเก็ต

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบเป็นแหล่งธรรมชาติ เดินทางมากับครอบครัว งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางประมาณ 20,000 – 30,000 บาท ระยะเวลาในการเดินทาง 7 – 17 วัน โดยมีระยะเวลาในการเดินทางสูงสุด 120 วัน ต่ำสุด 2 วัน และระยะเวลาในการเดินทางเฉลี่ย 11.88 วัน และนักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางกลับมาใช้บริการอีกครั้งในจังหวัดภูเก็ต ดังนั้นการพัฒนาให้นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียเพิ่มปริมาณมากขึ้น โดยการเพิ่มในส่วนของการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความตื่นตาตื่นใจมากยิ่งขึ้น เพราะช่วง Low season ของจังหวัดภูเก็ต จะเป็นช่วงที่เป็นฤดูหนาวในแถบโอเชียเนียซึ่งอากาศทางแถบนั้นเย็นมาก ไม่เหมาะแก่การท่องเที่ยวในประเทศนั้น และสามารถเพิ่มช่วงที่นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย มาเที่ยวบริเวณภาคใต้ของเมืองไทยได้อีกในช่วงเดือนมีนาคม – ถึงเดือนพฤษภาคม ซึ่งตรงกับฤดูใบไม้ร่วง (Autumn) ซึ่งเป็นช่วงที่อากาศในแถบโอเชียเนียเริ่มหนาวเย็นขึ้น จึงต้องเพิ่มความดึงดูดใจในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในช่วงสั้น ๆ

เพื่อสอดคล้องกับช่วงก่อนฤดูหนาว เช่นฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาวของแถบโอเชียเนีย ส่วนทัศนคติและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีทัศนคติด้านแรกคือ ด้านความดึงดูดใจ รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการเข้าถึงด้านที่พัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรม ตามลำดับ และจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียที่มีเพศต่างกัน มีอายุต่างกัน สถานภาพการสมรสต่างกัน อาชีพต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันและภูมิลำเนาต่างกัน มีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจจะเพราะรายได้เป็นตัวแปรที่สำคัญในการจัดชั้นสังคม และบทบาทของชั้นสังคมมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ต่างกัน เช่น กลุ่มสังคมชั้นล่างที่มีรายได้น้อยมีเวลาว่างเยอะ ชอบความสนุกสนาน มีโอกาสในการเดินทางท่องเที่ยวได้บ่อย แต่มักจะเดินทางภายในประเทศในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ไม่วางแผนการเดินทางมาก และมีงบประมาณการเดินทางน้อย ในขณะที่กลุ่มสังคมชั้นสูงที่มีรายได้มากมักจะเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างฐานะให้ตนเองและครอบครัว หรือเพื่อหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ซึ่งเป็นการพักผ่อนที่มีช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน และต้องมีการวางแผนล่วงหน้าค่อนข้างนาน และมีงบประมาณการใช้จ่ายสูง เนื่องจากต้องการสินค้าที่มีคุณภาพดี เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณี ลอมเศรษฐี (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการเลือกใช้บริการที่พักในเขตกรุงเทพมหานครว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ภูมิลำเนา อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส และรายได้ของนักท่องเที่ยวต่างกัน มีผลกับคะแนนเฉลี่ยปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อมรรรัตน์ วงศ์เป็ง (2550) ได้ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปว่านักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป ในทุกด้าน สอดคล้องกับการตอบสนองของผู้ซื้อโดยใช้โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model หรือ S. R Theory ของ Kotler (อ้างถึงใน ชวินัย จิรัฏฐรภูมิ, 2546) ว่าแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวมาจากสิ่งกระตุ้นเช่น ความเครียด ต้องการพักผ่อน หลีกหนีความจำเจ สนใจวัฒนธรรม วิถีชีวิต เป็นต้น ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายใน เช่น เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ และรายได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านภูมิลำเนา ทวีปต่างกัน จะมีพฤติกรรมการ

ท่องเที่ยวเช่นผู้ร่วมเดินทาง และระยะเวลาในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย พบว่า ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูทูกาลในจังหวัดภูเก็ตมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ที่พักโรงแรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลของงานวิจัยไปพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ผลิตภัณฑ์และการบริการให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวนอกฤดูทูกาลกลุ่มโอเชียเนีย และกลุ่มอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิจัยพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละด้านมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะที่สำคัญ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่ง นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ดังนั้นผู้ประกอบการควรเน้นเรื่องที่พัก รวมถึงควรให้ความสำคัญกับ “ผู้ให้บริการ” ด้วย เพราะ “ผู้ให้บริการ” คือบุคคลสำคัญที่ทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด (ฉัตรชนรณ กาญจนศิลาพันธ์, 2561) และเรื่องสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการพักผ่อน ซึ่งอาจจะสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานทางราชการเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสวยงามและโดดเด่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น ด้านรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียส่วนใหญ่มีรูปแบบหรือประเภทของการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ แหล่งธรรมชาติ ดังนั้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และภาครัฐต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนของแหล่งธรรมชาติ ด้านบุคคลที่ร่วมเดินทาง นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียส่วนใหญ่เดินทางมาแบบครอบครัว ในส่วนนี้ควรมีการเพิ่มกลยุทธ์แพคเกจทัวร์แบบครอบครัวให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาแบบครอบครัว ที่พักควรจัดเตรียมแบบที่มีห้องพร้อมสำหรับครอบครัว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทาง นักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียส่วนใหญ่มีงบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมด (โดยประมาณ) สำหรับการเดินทาง 20,000 – 30,000 บาท (571 – 857 USD) งบประมาณในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียส่วนใหญ่มีไม่สูงมากนัก ดังนั้นในการสร้างกลยุทธ์ในการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยว ควรมีแพคเกจราคาประหยัดสำหรับครอบครัว เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีฐานะปานกลางให้มาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนีย. ค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2559, จาก www.tourism.go.th
_____. (2559). สรุปสถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2559, จาก www.tourism.go.th

- ฉัฐชสรณ์ กาญจนศิลาพันธ์. (2561). โมเดลนวัตกรรมบริการตามแนวคิดทฤษฎีมาสโลว์ในธุรกิจโรงแรม. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 3(3): 14-24. ค้นเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/112620/87720>
- ชีวนีย์ จิรภัทรภูมิ. (2546). การศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธีระ นุชเปี่ยม และคณะ (2551). สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฤดี ภูมิภูถาวร. (2550). ภูเก็ต. พิมพ์ครั้งที่ 9. ภูเก็ต: โครงการตำราและสื่อโรงเรียนสตรีภูเก็ต.
- สิริรัตน์ นาคแป้น. (2555). พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อมรรัตน์ วงศ์เป็ง. (2550). ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป. วารสารวิชาการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2(4): 40 - 57.
- อรุณี ลอมเศรษฐี. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเลือกใช้บริการที่พักในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- Department of Tourism. Ministry of Tourism and Sports. (2014) **Oceania Tourist Statistics** Retrieved on July 21, 2016, from www.tourism.go.th. (in Thai)
- _____. (2016) **Summary of Foreign Tourists Situation**. Retrieved on April 1st, 2016, from www.tourism.go.th. (in Thai)
- Ihotelmarketer (2012) **Turn your page into a high-end market with Oceania**. Retrieved on April 1, 2016, from www.ihotelmarketer.com. (in Thai)
- Ihotelmarketer. (2012). **พลิกหน้าโลว์ เป็นหน้าไฮ ได้ด้วยตลาดโอเชียเนีย**. ค้นเมื่อ 1 เมษายน 2559, จาก www.ihotelmarketer.com.
- Jirapathaphum, C. (2003). **A study of the motivation of foreign tourists to visit Koh Phangan**. Master Thesis. Business Administration. Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Kanchanasilanon, C. (2018). *Model of innovation service based on the Maslow theory in hotel business. Academic articles. Journal of Humanities and Social*

- Sciences. Rajapruk University. 3(3): Retrieved on 26th, February, 2018, from (in Thai)
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement*, 30(3): 607 – 610.
- Lomsethee, A. (2011). **Factors affect on the decision of foreign tourists to select the accommodation in Bangkok.** Master Thesis International Business Majors. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)
- Nakpan, S. (2012). **Behavior and motivation of foreign tourists in traveling on Koh Phangan. Surat Thani.** Master Thesis. Tourism Management. Dhurakij Pundit University. (in Thai).
- Nuchpiam, T. et al. (2008) **Social Studies, Religion and Culture**, Ministry of Education. (in Thai)
- Phumputhavorn, R. (2007). **Phuket.** 9th ed., Phuket: Phuket Textbook and Media Project of Satee Phuket School. (in Thai)
- Vongpang, A. (2007). *Marketing factors effect on tourism decision of European tourists in Thailand.* **Academic Journal. Faculty of Business Administration. Rajamangala University of Technology Thanyaburi**, 2(4): 40-57. (in Thai)